

Zât-ı Risâletin (asm) şemaili

Düzce'den Abdullah Topçu: “Peygamber Efendimiz'in (asm) şemaili saç, sakalı, yürüyüşü... vesair nasıldı? Sakalı uzun muydu?”

ŞEMAILİN MÂNÂSI

Zat-ı Risaletin, yani Peygamber Efendimiz'in (asm) beşerî yönüne ve yaratılış özelliklerine şemail deniyor. Mübarek huyu, güzel karakteri, nihayet kemaldeki davranışları, emsalsiz tavır ve hareketleri, her karesi örnek ahlâkı, eşsiz güzellikteki yaratılışı ile ilgili bilgilerin tümü şemail-i şeriftendir.

Risale-i Nur'un şakirtlerinden Osman Nuri bir rüyasını şöyle anlatıyor: “Rüyamda, Şemail-i Şerife muvafık, gayet nuranî bir surette Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı oturduğu yere dayanmış bir vaziyette gördüm. Bu anda bir sadâ geldi ki, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın bir yaveri geliyor. Kapılar birden bire kendi kendine açıldı. Risale-i Nur nâşirlerinin Üstadı olan zat içeriye girdi. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, Üstadımıza şefkatkârâne bir iltifat göstererek, dayandığı vaziyetten doğruldu. Ben de ağlayarak uyandım.”¹

ŞEMAILİ BİLMENİN FAYDASI

Peygamber Efendimiz'in (asm) hayatının her adımı, her nefesi ve her bir beşerî özelliği vahyin kontrolünde olduğundan, şemail-i şerifi bilmekle sünnet-i seniyyeyi daha iyi kavramış oluruz. Her ânı vahiy kontrolünde bulunan bir hayatı öğrenmek ve örnek almak dünyanın en güzel işidir. Vahyin, beşeriyetin kurtuluşu için ortaya koyduğu modelin keyfiyetini ve nasıllığını bilip yaşadıkça insanlığımız değer kazanır ve insaniyet-i kübra yolunda yükselmiş oluruz.

Şemail-i şerifin her asırda yansımaları da olmalıdır ve vardır. Her asrın mücedditleri ve imamları şemail-i şerifi örnek alırlar, şemail-i şeriften kendilerine düşen hisseyi hayatlarıyla yansıtırlar.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) ahir zamanda geleceğini müjdelediği imamın yaratılış olarak kendi şemail-i şerifine benzeyeceğini şöyle bildirmiştir: “Dünyanın ömrü bir tek gün bile kalmış olsa, Allah o günü uzatır da, benim ehl-i beytimden

birisini gönderir. Onun ismi ismime benzeyecek, yaratılışı yaratılışıma benzeyecek, ahlâkı ahlâkıma benzeyecek. Yeryüzü nasıl zulümle doldurulmuşsa, onu silip her yere adâleti getirecek.”²

ŞEMÂİL-İ ŞERİF’TEN ÖRNEKLER

“Peygamber Efendimiz (asm) yaratılışça insanların en güzeli, ahlâkça en mükemmeli idi. Sünnetli ve göbeği kesik olarak doğmuştu. Hissiyatı çok kuvvetli idi. Pek uzaktan işitir, kimsenin görmeyeceği mesafeden görürdü. Mübarek sakalları uzun değildi, bir tutamdan fazlasını alırlardı.”³

Hazret-i Ali Efendimiz (ra) bildiriyor:

“Peygamberimiz’in (asm) boyu ne aşırı uzun, ne kısa idi. O orta boylu idi. Mübarek yüzlerinin rengi kırmızımsı beyazdı, gözleri siyah, kirpikleri sık ve uzun, vücudu tüsüzdü. Bir kimseye baktıklarında yalnızca başları ile değil, bütün vücutları ile dönerlerdi. Sırt kısmında, kürekleri arasında nübüvvet mührü vardı. O insanların en cömerdi, en doğru sözlüsü, en yumuşak huylusu ve en arkadaş canlısı idi. Yürürken mütevazı yürürler ve fakat adımlarını vakarlı atarlardı. Kendilerini ansızın görenler, heybeti karşısında sarsılırlar. Fakat onu biraz tanıyınca, O’nu her şeyden çok severlerdi. O’nun üstünlüklerini anlatmak isteyen birisi bunu ifade edecek kelime bulamazdı. Sadece ‘Ben O’nun gibi birisini görmedim’ demek suretiyle O’nu anlatma hususunda yetersizliğini itiraf etmek zorunda kalırdı.”⁴

Hint b. Ebi Hale (ra) şöyle anlatıyor:

“Resulullah (asm) yaratılıştan heybetli ve muhteşemdi. Mübarek yüzü nur saçardı. Saçları kıvrırcık ile düz arası idi. Uzattıkları zaman saçları kulak yumuşaklarını geçirdi. Rengi nurani beyazdı. Sakal-ı şerifleri sık ve gür idi.”⁵

Sallallahü Aleyhi Vesellem.

Dipnotlar:

- 1- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 22.
- 2- Ebu Davud, 2/343.
- 3- Ahmed Cevdet Paşa, Kısas-ı Enbiya, 4/364.
- 4- Tirmizi.
- 5- El-İsabe, 3/611, 612